

Bizim İçin Bir Ders

Bazen insanlar bize, kadim İsrail ile ilgili olarak neden çok okuyup konuştuğumuzu sorarlar. Soruya Kutsal Kitap'tan bir alıntı olarak yanıt vereceğim.

1. Korintliler 10. bölümde elçi Pavlus kadim İsrail'in tarihinde birkaç vaka gözden geçiriyor. Sonra, bu tarihi neden gözden geçirdiğini anlattı. 11. ayet şöyle der:

1. Korintliler 10:11 Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi.

Olaylar, zamanın sonunda yaşayanlar için yazıldılar. Olaylar bire bir her zaman tekrarlanmıyor ancak hadiselerin özü tarih boyunca tekerrür ediyor. Neden? Çünkü insanlık aynıdır. İnsanlığın bencil doğası değişmemiştir. Düşmanımız Şeytan değişmemiştir. Bu şekilde tarih tekrarlanır. Kisve farklı olabilir. İletişim yolları farklı olabilir. Dil farklı olabilir. Ancak insanlık değişmemiştir.

Vaiz 1:9 Önce ne olduysa, yine olacak. Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak. Güneşin altında yeni bir şey yok.

Geçen sefer Kutsal Kitap'ta kadim İsrail'in dünyayı İsa Mesih'in ilk gelişine hazırlamak için görevlendirildiğini gördük. Fakat bu işi başaramadılar. O zaman Mesih, Tanrı'nın egemenliğini dünyayı Mesih'in ikinci gelişi için hazırlayacak yeni bir gruba verdi. Bu yeni grup, vatani, kralı ya da başkanı olan fiziksel bir ulus değildir. Politika hareketi de değildir. Bu yeni grup, yeniden doğmuş insanlardan oluşur. Bu grup Mesih'in Ruhunu yüreklerine alıp Mesih'in kaybolmuş dünya için olan sevgisini paylaşır. Bu grubun tek dili veya milliyeti yoktur. Özel bir ten rengi yoktur. Yeni Ahit bu grubtan pek çok yolla bahseder. Yalnız birkaçına bakalım:

1. Yuhanna 3:1 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor!

Petrus 2:9-10 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılmalı ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.

Galatyalılar 3:28, 29 Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

Bu son ayette Pavlus, "Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız" diyor. Siz onun fiziksel, öz çocuğu değilsiniz, ruhsal soyusunuz. Siz Mesih'i kalbinize alınca ruhsal olarak Mesih'e bağlısınız ve evlat edinilme aracılığıyla İbrahim'in ruhsal çocuğusunuz. İbrahim'e ne vaad edildiyse siz de mirasçısınız.

Yeni doğuş aracılığıyla Mesih'e evlat edinilenlere, 'Ruhsal İsrail' diyoruz. Kutsal Kitap, şu şekilde de değiniyor:

Romalılar 2:28-29 Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir. Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

O zaman Ruhsal İsrail, ortadoğudaki o ülke ile aynı ismi taşıyor ancak fiziksel, dinsel veya politika bağı yoktur. Ruhsal İsrail, Mesih'in döneminden bu yana vardı ancak modern İsrail 1948 yılında oluşturuldu.

Yeni Ahit, kadim, fiziksel İsrail'in başına gelen olayları ele alıp bugünkü Ruhsal İsrail'e uyguluyor.

1. Korintliler 10:1-4 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum. ² Musa'ya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi. ³ Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; ⁴ hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti.

Pavlus'un, kadim İsrail'in Mısır'dan çıkışını, bulutun altından ve Kızıl Deniz'den geçişini vaftizle karşılaştırdığını fark edin. Siz vaftiz olunca arkanızda neyi terk edersiniz? Allah'ı takip etmek için günaha köleliği ve Şeytan'ı terk edersiniz. Allah'ı nereye takip edersiniz? Tanrı İsrail'i çölden geçirip vaat edilen ülkeye nasıl götürdüyse, siz de Tanrı'yı vaat edilen ülke'ye yani cennete doğru takip edersiniz. O yüzden çöl, bu dünyayı temsil eder. Çölde, ders almamız için ne gibi olaylar oldu?

1. Korintliler 10:5 Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri çöle serildi.

Kadim İsraililerin çoğu vaat edilen ülkeye hiç girmemiştir. Doğru Tanrı'yı takip ediyorlardı. Doğru peygamberleri vardı. Doğru yasaları vardı. Ancak Allah onların çoğundan hoşnut değildi. Neden? Burada bizim için nasıl bir ders var? İlk örnek 6. ayettedir. Gelecek hafta başkalarına bakacağız.

1. Korintliler 10:6 Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu.

Peki hangi kötü şeylere özlem duydular?

Mısır'dan Çıkış 16:1-3 Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar. Çölde hepsi Musa'yla Harun'a yakınmaya başladı. ³ “Keşke RAB bizi Mısır'dayken öldürseydi” dediler, “Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyusuya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.”

İsraililer hiç aç kalmamışlardı. Bir ay önce Mısır'dan çıkmışlardı ve şimdi ilk defa çölde kamp kuruyorlardı. Hayvanlarına yem olacak pek bitki yoktu. Kendileri ne yiyeceklerdi? Bilemediler ve o yüzden henüz gerçekleşmemiş bir durumdan korkmaya başladılar. Yemek stokları henüz bitmemişti ama İsraililer, yiyecek stoklarının bitmeyeceğinden emin olmak için Mısır'a dönüp firavuna köle olmak istediler. Mısır neyi temsil ediyor? Eski günahlı hayatı temsil ediyor. Firavun neyi temsil ediyor? Şeytanı.

Henüz olmamış olaylardan kaygılanıyor muyuz? Allah'ın bizim ihtiyaçlarımızı karşılamayacağından mı korkuyoruz? Şikayet ederek imansızların yaptıklarına özlem mi duyuyoruz? Şeytan'ın bize Allah'tan daha iyi bakacağını mi düşünüyoruz? İsraililer, kendilerini kurtarmak için Tanrı'nın Kızıl Deniz'i nasıl ayırdığını unuttular mı? Mısırlıların üzerine düşen belalardan Tanrı'nın onları nasıl kurtardığını unuttular mı? Allah'ın sizin hayatınızda ne yaptığını unuttunuz mu? Neden bu kadar kaygılanıyorsunuz?

İsraililer başka neye özlem duydular?

Çölde Sayım 11:4-6 Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya başladılar. İsraililer de yine ağlayarak, "Keşke yiyecek biraz et olsaydı!" dediler, ⁵ "Mısır'da parasız yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları, pırasaları, soğanları, sarmisakları anımsıyoruz. ⁶ Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan başka hiçbir şey gördüğümüz yok."

İsraililerin açlık konusunda endişelerine bir karşılık olarak Tanrı onlara man vermişti. Şabat günü hariç bu man bir mucize olarak her gün sağlanıyordu. Man, cuma günü iki misli oluyordu. Böylece Şabat günü man toplamaya gerek kalmıyordu.

Millet manı takdir etti mi? Hayır! Mısır'da yedikleri etleri yemek istediler. Tanrı'nın verdiği diyetini sevmadılar. Eski yaşantılarına dönmek istediler.

İsraililer, ilke ve iman değil, duygu, tutku ve iştah tarafından yönlendiriliyorlardı.

Sizi yönlendiren ilkeler nelerdir? Siz eski hayat tarzınızı terk edip, onun yerine Allah'ın yollarını koymaya istekli misiniz? Yoksa büyük özlemle imansızların hayat tarzına bakarak onlar gibi mi yaşamak istiyorsunuz? Bir hevesle Mısır'a dönmek mi istersiniz? Yemek konusunda Tanrı'nın verdiği bilgiyle kendinizi kısıtlanmış mı hissediyorsunuz?

Henüz olmamış olaylardan kaygılanarak kendinize dertler mi çıkarıyorsunuz? Tanrı'nın size iyi bakmayacağından mı korkuyorsunuz? Yoksa Tanrı'nın size istediğiniz gibi bakmayacağından mı korkuyorsunuz? Bu yanıt sizin Allah ile ilişkiniz konusunda ne söylüyor? Siz, hayata sadece duygu, tutku ve iştah açısından mı bakıyorsunuz? İmanınız, Allah'ın sizi sevip sizin için en iyisini yaptığına inanarak mı kurulmuş?

Tanrı'nın yolunda yürürseniz hiç sıkıntınız olmayacağını söylemiyorum. Fakat Tanrı'nın yolunda yürürseniz çok daha az kagılanacaksınız. Siz duygularınız ve tutkularınıza köle olmayacaksınız.

Ben sizi sadece Tanrı'nın var olduğuna inanmaya değil, Tanrı'nın hayatınızla bire bir ilgilendiğine inanmaya davet etmek istiyorum. Kadim İsraililer gerçekten Tanrı'ya güvenmediler. Ruhsal İsrail olarak, siz de aynısını mı yapacaksınız?